

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Verseny — valamennyiünkért

A hét elején kezdődött — Csepelről, a Dunai Vasműből, a Bólyi Állami Gazdaságból, a Cement- és Mész-művekből jött az a hír: munkások, az építőipar, a mezőgazdaság dolgozó a párt XI. kongresszusának üdvözlésére és házáuk felszabadulásának 30. évfordulója tiszteletére munkafelajánlásokat tettek; a IV. ötéves terv sikeres befejezéséért, az V. ötéves terv jó megalapozásáért munkaversenyt kezdeményeztek. A hét végére a nagyipari munkások és más népgazdasági ágazatok dolgozóinak tízezrei csatlakoztak máris az elsőkhöz: a munkásság régi, tartalmas és szép hagyományának folytatásához.

Hagyomány, mert a munkásember régtől fogva munkájával is képes üzenni: kormányoknak, pártoknak, a társadalmi rendszereknek, hogy egyetért-e vagy elégedetlen: a politikával, az élet alakulásával, a haladással... Hagyomány, mert forradalmi és félreérthetetlen módja ez a véleménynyilvánításnak, hiszen a szónál mindig egyértelműbb, kifejezőbb a tett!

Hagyomány — rövid távon is: legutóbb a párt X. kongresszusának tiszteletét így az ország munkásnépe, kifejezve értését és — egyetértését, bizalmát, a párt politikájával, a társadalmat és a gazdaságot építő tervét, munkája iránt. Pontosan ez történt most is: ez a belső, lényegi tartalma a munkafelajánlásoknak, versenyelőkészítéseknek.

Üzenet — a munkásság válasza az MSZMP Központi Bizottságának legutóbbi határozataira: értjük és egyetértünk azokkal, s bizalmunk a párt politikájában töretlen, cselekvőkészségünk lankadatlan. Ez a változatlan és szilárd — mert változatlanul helyesnek bizonyult — politika talán legbiztosabb eredménye: a helyeslés, tettekben is, milliók részéről.

A változatlan és a változás dialektikus egysége pontosan megmérhető ebben a most kibontakozó munkaversenyben is. A lényeg — a munkaverseny, mint az egyetértés kifejezési formája, mint a tulajdonosi tudat, s mint a hatalom tudatának, az ezzel járó felelősségérzetnek kifejezési megjelenési formája — változatlan. A verseny módja, eszközei, a helyi konkrét célok viszont eltérőek, mások, mint 10, vagy 15 évvel ezelőtt.

Munkaverseny — magasabb szinten — mert közben a gazdaság korszerűsége, nagysága, összetettsége, a fejlődéssel együttjáró munkamegosztás bővülése csak az utóbbi fél évtized alatt is óriási változást hozott. Ez a fejlődés oda vezetett, hogy ma a verseny mottója mindenütt csak így szólhat: Verseny önmagunkkal — valamennyiünkért. Ezt tükrözik az első között ismertté vált felajánlások: az egyik helyen (Csepelen) 500 millió forinttal többet adnak a tervezettnél, de csak azokból a termékekből, amelyekből nagyobb a szükséglet, mint amennyit (még így is) adni tud a gyár. A másik helyen (Dunai Vasmű) hamarabb fejezik be a IV. ötéves tervet, így termékeik hamarabb jutnak el a megrendelőkhöz, ezzel módot adva arra, hogy partnereik is nagyobb eredményt érjenek el 1975 végéig. A harmadik helyen fontos (építési anyagokról van szó) termelő beruházások kivitelezését gyorsítják. És így tovább. Tehát mindenütt önmagukkal kezdeményezték a versenyt: saját, korábbi programjukat, tetteiket meg, régebben előirányzott eredményeiket akarják felülmúlni, és abban, amire a gazdaság egészének a legnagyobb szüksége van.

Itt a több termék, ott korábbi szállítás, amott az anyagfelhasználás csökkentése, egy hibátlanul végzett, határidőre teljesített beruházás... Mindenütt más-más módon és eszközökkel lehet megtalálni, elérni a célt. A felajánlások sokrétűsége, rendkívül változatos volta igazolja: mindenütt tenni akarnak, többet, és abból, amiből el is kel az egész ország számára a nagyobb eredmény.

És lehet többet tenni a magasabb színvonalú, pontosabb tervezés mellett is, a tervszerűség magasabb szintjén is. A tervek ugyanis a tudományosság és a matematika alapján csak a kézzel fogható, megmérhető, objektív tényezőkkel számolhatunk. Ettől reálisak. A szubjektív lendületet, a szívet, az akaratot, a jelkesedést — még a komputer sem tudja kiszámítani. A kötelesség pontos teljesítésével lehet számolni, de ami azon felül van, az a munkászeretetre, hivatástudatra, hazaszeretetre, munkásöntudatra, az erőre és az akaratra tartozik. Hogy ezekből egy politikai esemény mekkora energiátöbbletet szabadít fel, ezt talán a néppel élő, azt jól ismerő politikusok felbecsülhetik — de ez matematikailag és előre ki nem fejezhető...

Nem a tervek realitására cáfol rá tehát a verseny, hanem azt igazolja, hogy az automaták, a komputer, a matematika korszakában is nagy szerepet játszik a munkásszorgalom és az egyéni elkötelezettség lendítő ereje, amely képes még a pontosan kimérhető teljesítményhez is hozzátenni valamennyit. Ehhez a szocialista társadalom kell tehát.

Természetes, hogy a munkahelyi szervezés fejlesztése, a szüntelenül gyarapodó szakmai ismeret, a tervek kivitelezése közben munkába lépő új technika gyorsabb kiismerése, egy-egy újítás, egy új módszer vagy munkafogás, megadja az objektív alapot ahhoz, hogy az akarat, az eltökéltség rálicitálhasson a különböző pontos és reális vállalati éves tervekre. A döntő azonban a szocialista céljainkat igenlő akarat és szorgalom. Erről küldtek egymásnak üzenetet a magyar munkások a héten. Szerzte az országban: én is, mi is igyekszünk majd többet tenni a korábban lehetségesnek látszóan, a párt legmagasabb fóruma: a XI. kongresszus és az ország felszabadulási ünnepe tiszteletére.

Jól haladnak a tavaszi munkák

Vetik a rizst, a kukoricát

A Csongrád megyei tanács mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztályán megvonták a tavaszi munkák mérlegét. Gál Jenő szakfelügyeleti csoportvezető ezzel kapcsolatban elmondta, hogy a korra tavaszi növényeken kívül már teljes egészében befejezték a cukorrépa vetését és a makói tájkörzetben a vöröshagyma ültetését. A burgonya vetőgumója kilencven százalékban került földbe. Megyénk mezőgazdasági nagyzüzeim a sokévi átlaghoz viszonyítva kéthetes időelőnyt szereztek. A soron következő feladat a legnagyobb területet elfoglaló takarmánygabonának, a kukoricának 86 ezer hektáron

való elvetése, ami több helyen megkezdődött, és ugyancsak megindultak a gépek a rizstáblákon.

Az immár negyedik aszályos esztendő fokozott helytállást követel. A kimondottan búzatermő vidékeken a gabonák eddig jól túrték a tartós szárazságot. A gyengén termő szikes és a szegedi járásban a homoktalajokon azonban többfelé meg-sanyargatta az aszály az őszi kalászosokat, úgynevezett felsülés jelei mutatkoznak a növényállományon. A hónap elején a szélviharokkal párosult homokverések kisebb mértékben károsították a kertészetekben kiültetett palántákat, a zöldellő tavaszi

zsenge vetéseket. Ahol lehetőség volt rá, öntözéssel igyekeztek megelőzni, illetve csökkenteni az elemi csapás okozta károsodást. A mezőgazdasági osztály felmérése szerint az öntözőberendezések kihasználtsága jobb, mint a korábbi esztendőben.

Az időjárás alakulásában kedvező fordulat várható, remélhetőleg a már jelentkező kisebb csapadékok kedvezőbb esőzések követik, s felüdülhet végre a határ. A megyében egyébként a tavaszi vetésű növények alá előkészített táblák több mint negyven százalékán földben pihen a mag, ami nagyon jó eredmény.

Összehívták az országgyűlést

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa — az Alkotmány 22. paragrafusa (2) bekezdése alapján — az országgyűlést 1974. április 24. napján (szerda) délelőtt 11 órára összehívta. Előreláthatólag az ülészak napirendjére kerül a családjogi törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint a külügyminiszter beszámolója időszerű nemzetközi kérdésekről.

Szovjet— szíriai dokumentumok

Szombaton a Kremlben Leonid Brezsnyev, a Szovjetunió Kommunista Pártja KB főtájtára és Hafez Asszad, a Szíriai Baath Párt főtájtára, Szíria elnöke aláírták a szovjet—szíriai közös nyilatkozatot.

Ugyanakkor Borisz Ponomarev, az SZKP Politikai Bizottságának póttagja, a KB titkára és Abdullah Ahmad, a Baath Párt főtájtár-helyettese aláírták az SZKP és a Baath Párt kapcsolatainak 1974-es tervét.

Szintén szombaton írták alá a Szovjetunió és Szíria hosszúlejárati gazdasági és műszaki együttműködési tervét, az 1974—75-re szóló kulturális és tudományos együttműködési tervet, valamint az 1974-évi árucere jegyzőkönyvét.

Szombaton Volgográdba érkezett Hafez Asszad, aki moszkvai tartózkodása után a következő napokban körutazást tesz a Szovjetunióban.

Gyermekvédelem Szegeden

Az iskolától a nevelőotthonig

Az ifjúság nevelése a társadalom egészének ügye — mondja ki az MSZMP KB ifjúságpolitikai kérdésekkel foglalkozó állásfoglalása. Ez a megállapítás minden fiatalra érvényes, hiszen aligha lenne elképzelhető a gyermekek nevelése, oktatása, vagy akár mindennapi élete a társadalom széles körű gondoskodása nélkül. Méginkább így van ez a veszélyeztetett gyermekek esetében, akiket kiegyensúlyozott, hasznos emberré nevelni csak úgy lehet, ha így vagy úgy, legalább részben magára vállalja a társadalom a család szerepét is.

Szegeden is szép számmal élnek veszélyeztetett gyermekek: összesen 664-et tartanak nyilván. Legtöbbjük egészséges fejlődését a szülők kifogásolható magartása, alkoholizmusa, a család felbomlása, a megfelelő felügyelet hiánya, vagy rossz baráti társaság veszélyezteti. Az iskolákban számon tartják ezeket a gyermekeket, rendszeresen foglalkoznak velük.

Sokban segíti az iskolák munkáját a gyermek- és ifjúságvédelmi intézetben megszervezett hivatásos pártfogói hálózat. A pártfogók jó kapcsolatot építettek ki valamennyi iskolával. Ez már csak azért is fontos, mert elősegítheti, hogy minél hamarabb felfigyeljenek a gyermek környezetének káros hatásaira, s még azelőtt beavatkozzanak, mielőtt személyisége súlyosabban megsérülne.

Ha az iskola önmaga nem képes megbirkózni a feladattal, a kerületi hivataloknál, illetve a szakigazgatási kirendeltségeknél működő gyámhatóság segítségét kéri. A gyámhatóság munkája igen sokrétű, mindennek előtt azt szolgálja, hogy a családot ismét alkalmassá tegyék a gyermek nevelésére.

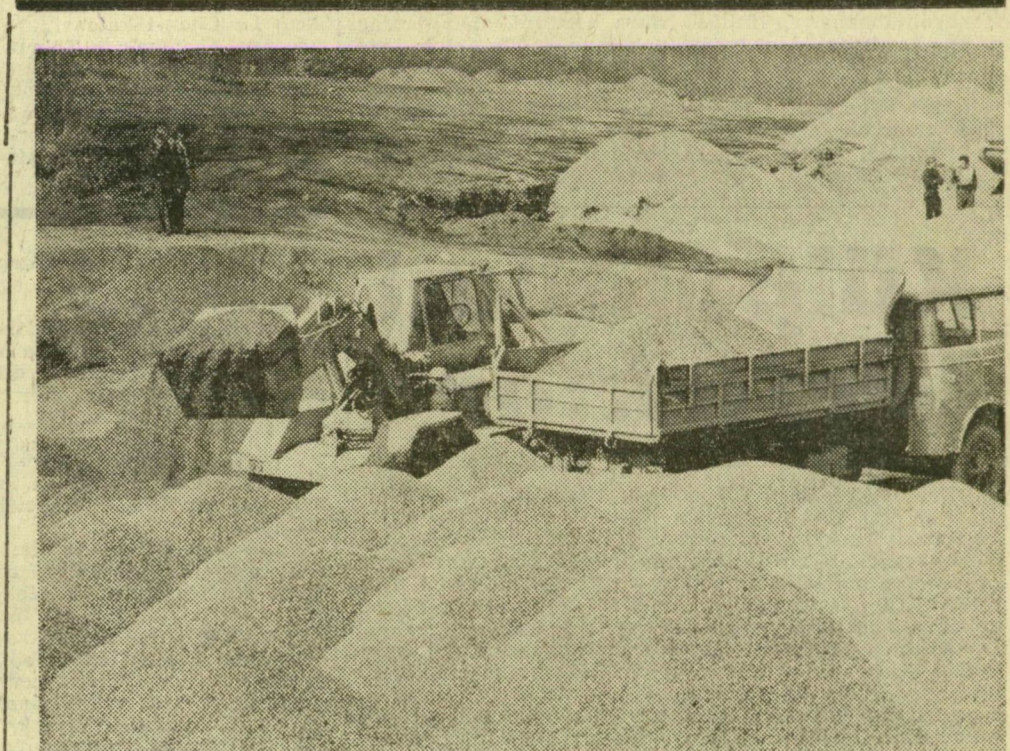
Az állami és társadalmi szervekre nagy felelősséget ró az utógondozás, amelynek igen fontos szerepe van a fiatalok bűnözése elleni küzdelemben. Az utógondozás sokkal sikeresebb, amióta hivatásos pártfogók foglalkoznak a kiskorúakkal.

Fontos szerepet tölt be a veszélyeztetett gyermekek védelmében a nevelőotthoni hálózat. Lehetőséget ad ugyanis arra, hogy ha a család végképp alkalmatlan a gyermek nevelésére, tartósan vagy átmenetileg otthont, nevelést, iskoláztatást biztosítson, oly módon, amely lehetővé teszi, hogy a gyermek az életben megállják majd helyüket, ha felnőnek.

Szeged négy nevelőotthonában közel 500 férőhely van. A Londoni körüti nevelőotthont az utóbbi években mintegy 2,5 millió forint költséggel és sok társadalmi munkával sikerült rendezni és megteremteni a szükséges feltételeket. A három másik otthon — a Rigó utcai, az Ifjú Gárda és a Kállai Éva — meglehetősen rossz állapotban van, épületük és a bennük biz-

tosítható feltételek elavultak, illetve nem felelnek meg a követelményeknek. Ráadásul a nevelőotthonok hálózata a városban még az iskolarendszerhez igazodik, s így nem felel meg annak az elvnek, hogy a gyermekek lehetőleg tartósan egy helyen maradjanak. Segít a helyzetben, hogy sok segítséget kapnak a nevelőotthonok a patronáló üzemektől, szocialista brigádoktól.

A városi tanács végrehajtó bizottsága legutóbbi ülésén vitatta meg a gyermek- és ifjúságvédelem helyzetét. A testület határozatában úgy foglalt állást, hogy szükségesnek tartja: az ötödik ötéves terv előkészítésekor a tanács szervei foglalkozzanak a szegedi nevelőotthoni hálózat gondjainak megoldásával, vizsgálják meg ennek lehetőségeit.

A Közép-Dunántúli Kőbánya Vállalat üzsi üzeme hazánk legjobban gépesített bányái között. Az utépítésekhez és újjavításokhoz az idén mintegy 1 millió 210 ezer tonna nemes zúzalékot, illetve különleges minőségű zúzott követ ad az üzem. A bányában minden munkafolyamatot gépesítettek, a fejtésnél, a szállításnál, a zúzómu-nél, a dolgozók csak a gépeket irányítják. Képünkön: teherautókra rakják a nemes zúzalékot